

greb, hvis vi imidlertid lader vor Industri forbløde.

Ud fra denne Opfattelse har vi formet de Forslag, jeg i Dag skal have den Ære at fremsætte, og de vil muligvis senere blive efterfulgt af andre. Der bliver jo senere Lejlighed til at komme nærmere ind paa Forslagene, og jeg skal derfor ikke trætte med en nøje Gennemgang af dem, men kun fremhæve enkelte Punkter, som synes mig Fremhævelse værd. Jeg vil først gøre den Bemærkning, at der muligvis vil kunne indvendes et og andet imod Teknikken i disse Forslag, og det bliver muligvis nødvendigt som Følge af disse at foreslaa Ændringer i andre Toldsatser. Dette har vi ment det rigtigt at lade ligge, indtil vi faar den Hjælp af den kyndige Administration, som dertil er fornøden, og det vil formentlig hurtigt kunne ske.

Det første er *Forslag til Lov om Forholdsregler mod Dumping m. v.* Det har en mere blivende Karakter end de to andre Forslag, men de Foranstaltninger, som skulde kunne træffes i Henhold hertil, har dog en midlertidig Karakter, idet deres Varighed er sat til højst to Aar. De tilsigter at ramme Dumping og Konkurrence fra Udlandet, som af en eller anden Grund skønnes at være ubillig. Lad mig nævne som talende Eksempler to Tilfælde, der er mig fortalt af paalidelige Folk. En dansk Købmand faar paa Messen i Leipzig opgivet en Pris, og da man kommer paa det rene med, at han er dansk, siger man til ham: Saa skal De hen et helt andet Sted, og dér faar De ogsaa en helt anden Pris. En Haandværker i Sønderjylland fik tilsendt et Tilbud fra en tysk Virksomhed og fik nogle Dage efter et Brev, hvori man beklagede, at man havde overset, at den By, hvori han boede, nu ikke længere hørte til Tyskland, og derfor havde givet ham et indenrigs Tilbud, medens han selvfølgelig skulde have et udenrigs Tilbud, som var betydeligt lavere. Disse to Eksempler synes mig særdeles talende for noget af det, vi ønsker at ramme ved disse Forslag.

Fremgangsmaaden er efter Forslaget den, at den Industri eller Sammenslutning, som mener at kunne komme i Betragtning, indsender et Andragende til Statsministeren, og Betingelsen for, at dette kan komme i Betragtning, angives i § 3. Andragendet undersøges af et Undersøgelsesudvalg paa 3 Mand, hvorom Bestemmelser findes i § 2. Vi har foreslaaet, at ingen Rigsdagsmand skal kunne blive Medlem af dette Udvalg, idet Rigsdagens Indflydelse er sikret paa anden Maade. I § 5 er det fastsat, at til Ud-

stedelse af en Anordning kræves Tilslutning af et i Henhold til Grundlovens § 45 valgt Udvalg. Udvalget gennemgaar Sagen og indstiller til Ministeren, der saa eventuelt med Tilslutning af Udvalget indstiller til Kongen, at der udfærdiges en Anordning, og derefter træder altsaa Foranstaltningen i Kraft. Vi har foreslaaet, at Anordningens fortsatte Gyldighed er betinget paa samme Maade som de kgl. Anordninger, der i Henhold til den gældende Toldlovs § 4 kan udstedes som Led i en Kamp imod Udlandet. Vi har ønsket at faa disse Sager fremmet med den største Hurtighed og har derfor foreslaaet, at Udvalget skal afgive Betænkning inden en Maaned og Ministeren derefter tage sin Beslutning inden 14 Dage. Dette forudsætter selvfølgelig, at man fra Erhvervenes Side møder med virkelig vel underbyggede Andragender. Dette Punkt har naturligvis nok i første Række Interesse for Byindustrierne, men der foreligger dog Udtalelser fra f. Eks. Kartoffelmelsindustrien og fra Cikoriedyrkerne om, at man kunde tænke sig at komme ind under en Lov af den Karakter.

De to andre Forslag er Forslag til Kri-setold. Det er, som jeg før sagde, ikke de eneste, vi kan tænke os, og jeg skal senere redegøre for, hvorfor vi netop har valgt disse to. Forhøjelserne, som foreslaas, er i Overensstemmelse med Industriens Ønsker. For Skotøjets Vedkommende er det tiltraadt af Arbejdernes Organisationer i det berømte Andragende, som en saa glødende Forkæmper for Arbejdernes Sag som Hr. Einer Jensen ikke kendte, da Sagen i sin Tid var til Behandling her i Tinget. Dette Andragende har derved faaet en Berømmelse, som vil sikre det en varig Plads i Historien. Der er foretaget den Ændring i disse Forslag, at de er gjort 3-aarige, idet man fra Industriernes Side hævder, at Industriernes Ødelæggelse nu er saa meget mere fremskreden, at det er nødvendigt at give dem den 3-aarige Periode, men de er jo aftrappet faldende, saaledes at den høje Sats forsvinder allerede ved Udgangen af dette Aar. Der er truffet den Bestemmelse, at de skal træde i Kraft fra Forelæggelsesdagen; jeg skal senere vende tilbage til hvorfor. Vi har ikke optaget de i Loven af 1923 fastsatte Betingelser med Hensyn til Arbejdstid og Arbejds løn i Henhold til den Betragtning, jeg allerede har gjort gældende tidligere.

Jeg har nu gjort Rede for Forslagenes Indhold, og hvorfor de fremsættes, og jeg skal til sidst gøre nogle Bemærkninger om, hvorfor vi har valgt netop disse, og hvorfor